

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18EK/4215/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121562636
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Falátová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121562636.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej 1/: E. S., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. E. P. XXX/XX, XXX XX Ž., oprávneného 2/: E. S., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. E. P. XXX/XX, XXX XX Ž., obaja zast. matkou: I. A., F.. XX.XX.XXXX, T. E. P. XXX/XX, XXX XX Ž., proti povinnému: E. S., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. E. P. XXX/XX, XXX XX Ž., o vymożenie zameřkaného výživného vo výške 6.800,- Eur, beřného výživného a trov exekúcie, vedenej u súdnej exekútorke: JUDr. Iveta Tóthová, so sídlom exekútorského úradu Nemocničná 16, 990 01 Veľký Krtíš, sp. zn. 181EX 1373/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.
- II. Povinnému voči oprávneným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a.
- III. Oprávnení 1/ a 2/ s ú p o v i n í nahradit' súdnej exekútorke trovy exekučného konania vo výške 36,- Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 10.12.2021 domáhali od povinného vymożenia zameřkaného výživného vo výške 6.800,- Eur, beřného výživného a trov exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 9P/185/2012 zo dňa 22.01.2013 (ďalej v texte aj ako „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 21.12.2021 súd poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútorke: JUDr. Ivetu Tóthovú, so sídlom exekútorského úradu Nemocničná 16, 990 01 Veľký Krtíš, ktorá ju vedie pod sp. zn. 181EX 1373/21.

3. Súdnej exekútorke bolo dňa 09.03.2022 doručené podanie povinného označené ako „Návrh povinného: E. S., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. E. P. XXX/XX, XXX XX Ž. na zastavenie exekúcie“, v ktorom povinný uviedol, že v zákonom stanovenej lehote 15 dní podáva návrh na zastavenie exekúcie vedenej na základe exekučného titulu 9P/185/2020, ktorý podala matka maloletých detí a to na vymożenie výživného za 10 mesiacov v roku 2019 v celkovej výške 2.000,- Eur, za rok 2020 za 12 mesiacov v celkovej výške 2.400,- Eur za rok 2021 za 12 mesiacov v celkovej výške 2.400,- Eur ako i dávky beřného výživného od januára 2022 splatné do 15. dňa v mesiaci vopred, t.j. od 15.12.2021. V prvom rade povinný poukazuje na to, že matka mal. detí počas celého tohto obdobia žila s ním v spoločnej domácnosti z ktorej sa odst'ahovala v roku 2021 niekedy v lete. Toto bol aj dôvod, prečo povinný nehradil výživné a počas celého obdobia povinný zabezpečoval financie na vedenie ich spoločnej domácnosti. Matka mal. detí zneužila danú situáciu a po ich rozchode podala návrh na exekúciu, pretože nemali túto zmenu nejakým spôsobom upravenú súdom. Napriek tomu si povinný vybavil úver a výživné vo výške 5.950,- Eur jej dňa 15.02.2022 uhradil na jej účet (príloha: dôkaz: doklad o úhrade). Navyše je tu nová skutočnosť v tom, že na základe vykonateľného uznesenia OS Žiar nad Hronom v konaní 6P/83/2021 zo

dňa 26.11.2021, vykonateľné dňa 26.11.2021 sú mal. deti zverené do osobnej starostlivosti povinného a matka je povinná prispievať na ich výživu. Z uvedeného je teda zrejmé, že matka si uplatnila zameškané výživné aj za obdobie od 26.11.2021 do 31.12.2021 a na bežné výživné od 01.01.2022, hoci mal. deti jej nie sú zverené a povinný nemá povinnosť vyplývajúcu z vykonateľného exekučného titulu 9P/185/2020 (príloha: Uznesenie OS Žiar nad Hronom 6P/83/2021). Z uvedeného vyplýva, že vyživovacia povinnosť povinnému trvala len do 25.11.2021 (hoci len formálne, pretože mal. deti boli už v tom čase v jeho faktickej starostlivosti) a teda zameškané výživné za rok 2021 malo byť za 10 mesiacov t. j. 2.000,- Eur na obe deti a za mesiac november od 01.11.2021 do 25.11.2021 vo výške 166,67 Eur na obe deti. Z uvedeného vyplýva, že celková výška zameškaného výživného tak mala byť za obdobie, ktoré si matka uplatnila len v celkovej výške 6.566,67 Eur. V danej veci povinný uvádza, že rozhodnutie vo veci samej ohľadne mal. detí zatiaľ nie je právoplatne skončené. Z uvedeného teda vyplýva, že Uznesením neodkladného opatrenia došlo k zmene rozhodnutia vykonateľného rozsudku 9P/185/2020 jednak čo do zverenia mal. detí a jednak čo do povinnosti prispievať na výživné, tak preto návrh matky na výkon rozhodnutia čo do zameškaného výživného od 26.11.2021 do 31.12.2021 a na bežné výživné od 01.01.2022 je nedôvodný, pretože po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku a to vydaním neodkladného opatrenia 6P/83/2021 ako i skutočnosť, že zameškané výživné vo výške 5.950,- Eur povinný uhradil dňa 15.02.2022 a sú tu aj iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a to je skutočnosť, že za predmetné obdobie s matkou mal. deti žili v spoločnej domácnosti a bolo by to v rozpore s dobrými mravmi. V určitom smere je tak isto možné považovať, že exekučný titul bol neodkladným opatrením zrušený od 26.11.2021 vydaním neodkladného opatrenia. Z uvedeného dôvodu, žiada aby súd exekúciu zastavil. Zároveň si dovoľuje požiadať o odblokovanie jeho účtu na ktorý mu chodí aj mzda, stará sa o mal. deti, ktoré sú mu zverené a sú v jeho osobnej starostlivosti a finančné prostriedky potrebuje na zabezpečenie ich výživy, tak isto z tohto účtu spláca splátky úveru, ktorý si musel zobrať na to, aby vyplatil matku mal. detí, ktorá okrem iného ešte aj hrubo zneužila danú situáciu a podala na neho aj trestné oznámenie pre neplnenie vyživovacích povinností.

4. Súdna exekútorka predložila návrh povinného na zastavenie exekúcie s prílohami spolu s vyjadrením oprávnených dňa 04.04.2022 súdu na rozhodnutie.

5. Matka oprávnených vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 28.03.2022 uviedla, že s podaným návrhom nesúhlasí, nechce dať stiahnuť exekúcie voči povinnému, nakoľko jej stále vykrikoval, že deti sú jej a má sa o ne starať ona. Následne matka oprávnených uviedla, že je pravda, že s nimi žila v jednej domácnosti. Z jej výplaty musela platiť nájom vo výške 150,- Eur, deťom platila stravu, školské krúžky, oblečenie a obuv, ku lekárom chodila s deťmi len ona. Matka oprávnených uviedla, že povinný je jej dlžný výživné od 2013 a nevie prečo by ho mala zbaviť dlžného výživného, keď si tie peniaze zaslúži, povinný sa z toho smial, keď ona tu bola celý čas len pre deti. To dlžné výživné nechce všetko naraz ale určite povinnému matka oprávnených neodpustí dlžné výživné.

6. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Z priložených listín mal súd za preukázané, že Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 07.03.2022 a návrh na zastavenie exekúcie bol súdnej exekútorke doručený dňa

09.03.2022, teda v zákonnej 15-dňovej lehote. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie s prílohami, vyjadrenia matky oprávnených a predložených dokumentov dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný včas a je dôvodný.

10. V danej veci súd zistil, že oprávnení 1/ a 2/ sa domáhali vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým súd vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti S. a to maloletú E. F.. XX.XX.XXXX a maloletého E. F.. XX.XX.XXXX, deti rodičov I. A. F.. XX.XX.XXXX a E. S. F.. XX.XX.XXXX, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom rozhodol tak, že:

„Súd schvaľuje rodičovskú dohodu v zmysle ktorej sa maloletá E. F.. XX.XX.XXXX a maloletý E. F.. XX.XX.XXXX zverujú do osobnej starostlivosti matke I. A. F.. XX.XX.XXXX. Obaja rodičia maloleté deti zastupujú v bežných veciach a spravujú ich majetok.

Otec maloletých detí E. S. F.. XX.XX.XXXX sa zaväzuje prispievať výživným pre maloletú E. sumou 130,- Eur mesačne a maloletého E. sumou 70,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

11. Exekučný titul, predložený oprávnenými 1/ a 2/ bol zároveň opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorou bolo potvrdené, že exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.01.2013.

12. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o rodine“), súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu a zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa.

13. Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

14. Podľa § 76 ods. 1 zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

15. Súd v danej veci zistil, že oprávnení 1/ a 2/ sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 10.12.2021 domáhali od povinného zameškaného výživného v sume 6.800,- Eur (dlžné výživné za rok 2019 - 2.000,- Eur za 10 mesiacov; dlžné výživné za rok 2020 - 2.400,- Eur za 12 mesiacov a dlžné výživné za rok 2021 - 2.400,- Eur za 12 mesiacov) a bežného výživného vo výške 200,- Eur na obe mal. deti splatné vopred do 15. dňa v mesiaci (bežné výživné na mal. dieťa E. S. vo výške 130,- Eur mesačne a bežné výživné na mal. dieťa E. S. vo výške 70,- Eur mesačne).

16. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne nebol splnený. Exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia dôvodu pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011).

17. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekučného konania a exekúcie v ňom prebiehajúcej. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť,

a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

18. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonnou povinnosťou, ktorá v sebe zahŕňa právo dieťaťa na výživu a s tým korešpondujúcu povinnosť obidvoch rodičov dieťa vyživovať. Právo na výživné je osobným právom dieťaťa; nie rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Ak si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu určenú právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou, povinný rodič neplní, dieťa má právo domáhať sa splnenia tejto povinnosti jej núteným výkonom. Pri vymáhaní pohľadávok výživného je teda oprávneným dieťa, v prospech ktorého je výživné priznané, a povinným je rodič, ktorému bola uložená povinnosť platiť. Oprávnenie vymáhať výživné proti druhému rodičovi v exekučnom konaní prislúcha tomu z rodičov, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti.

19. V danej veci je predmetom exekúcie výživné na maloleté deti za obdobie (od roku 2019 do roku 2021), kedy mala matka mal. oprávnených vo svojej osobnej starostlivosti, aj keď podľa zhodných tvrdení matky oprávnených a povinného počas tohto obdobia (do leta roku 2021) žila matka s maloletými deťmi v spoločnej domácnosti s povinným a aj za obdobie kedy boli maloleté deti zverené neodkladným opatrením do starostlivosti povinného (od novembra 2021). Výživné mal povinný podľa exekučného titulu uhrádzať k rukám matky, avšak rozhodnutím o neodkladnom opatrení (uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6P/83/2021 zo dňa 26.11.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.01.2022 a vykonateľnosť dňa 26.11.2021) došlo k zmene pomerov, keď boli maloletí oprávnení zverení do osobnej starostlivosti otca a matke maloletých detí bolo určené prispievať na každé maloleté dieťa výživným v sume 30 % zo sumy životného minima na jedno nezaopatrované nepľnoleté dieťa. K danému súd taktiež uvádza, že dňa 13.06.2022 vyzval Okresný súd Žiar nad Hronom o poskytnutie informácie, či v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 6P/83/2021 už bolo rozhodnuté vo veci samej, pričom toho istého dňa Okresný súd Žiar nad Hronom oznámil súdu, že v žiadanej veci bolo naposledy vydané Uznesenie 6P/83/2021 zo dňa 26.11.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.01.2022 a vykonateľnosť dňa 26.11.2021 (t.j. vyššie spomínané rozhodnutie o neodkladnom opatrení).

20. Skutočnosť, že oprávneným z výživného je výlučne maloleté dieťa, sa potom prejavuje v rovine procesno-právnej tak, že aktívne vecne legitimovanými v exekučnom konaní, v ktorom sa vymáha zameškané výživné, sú len maloleté deti. Avšak z dôvodu nedostatku ich spôsobilosti na procesno-právne úkony je potrebné, aby boli zastúpené rodičom, ktorý ich podľa rozhodnutia súdu je oprávnený zastupovať. Ak je exekučné konanie vyvolané návrhom maloletých detí podaným v ich mene rodičom, ktorý nie je podľa rozhodnutia súdu oprávnený vykonávať ich zastupovanie pri právnych úkonoch, návrh na začatie exekučného konania trpí vadou nedostatku procesnej legitimácie navrhovateľa, čo vedie konajúci exekučný súd k zastaveniu exekúcie. Z vyššie uvedeného je potom zrejmé, že matka maloletých oprávnených už v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nebola v dôsledku zmeny súdneho rozhodnutia oprávnená maloletých oprávnených zastupovať a ani v ich mene podať návrh na vykonanie exekúcie a zastupovať ich v exekučnom konaní.

21. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 222/2011 zo dňa 31.05.2011, v ktorom súd riešil obdobnú situáciu (matka maloletých detí podala návrh na vykonanie exekúcie na vymożenie výživného za predošlé obdobie, kedy boli deti v jej osobnej starostlivosti, pričom v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie už boli deti predbežným opatrením zverené do starostlivosti otca). Ústavný súd v ňom uviedol aj spôsob, akým sa má rodič domôcť vymożenia výživného, ktoré platil za povinného rodiča v dotknutom období, a to nasledovne: „Výživné je vyjadrením práva maloletých osôb na zabezpečenie potrebnej úrovne uspokojovania ich životných potrieb. Ak teda rodič zaviazaný súdnym rozhodnutím poskytovať výživné na maloleté deti k rukám druhého rodiča svoju povinnosť nesplní, a v dôsledku toho druhý rodič zabezpečuje výživu maloletých detí v celom rozsahu zo svojho vlastného majetku, ide v súkromnoprávnej rovine po právnej stránke o bezdôvodné obohatenie povinného rodiča na úkor rodiča, ktorý zabezpečoval výživu maloletých detí v plnom rozsahu (podľa§ 454 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám). Tento rodič potom môže v súdnom konaní navrhovať

vydanie bezdôvodného obohatenia, nie však zaplatenie výživného, ktoré hmotno-právne náleží výlučne maloletým deťom.“

22. Na základe uvedených skutočností, keď v danom prípade v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie matkou maloletých oprávnených, rodičovské práva, ktorých súčasťou je aj zastupovanie maloletých detí v zmysle § 28 ods. 1 písm. b) zákona o rodine vykonával povinný, nie matka maloletých oprávnených, ktorej nariadením neodkladného opatrenia už nepatrilo právo zastupovať maloletých v exekučnom konaní, bol potom návrh na vykonanie exekúcie podaný osobou, ktorá nebola oprávnená taký návrh podať. Inak povedané, keď matka maloletých oprávnených vymáha výživné za minulé obdobie, kedy mala maloletých zverených do osobnej starostlivosti a v dôsledku novej súdnej úpravy boli maloletí zverení do osobnej starostlivosti druhého rodiča, t. j. povinného v danom exekučnom konaní, vymožené výživné by sa dostalo do dispozície toho z rodičov, v ktorého osobnej starostlivosti sa v súčasnosti maloletí nachádzajú (toho z rodičov, ktorý sa o maloletých stará) a preto maloleté deti nemôžu byť pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie k vymoženiu takto zameškaného výživného za minulé obdobie zastúpené rodičom, k rukám ktorého malo byť za minulé obdobie poukázané, pokiaľ sú už v dobe podania návrhu na vykonanie exekúcie, v danom prípade dňa 10.12.2021, maloleté deti právoplatne zverené do výchovy druhého rodiča.

23. Na základe uvedených skutočností, súd zistil, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný osobou, ktorá nebola oprávnená taký návrh podať, keďže v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie matkou maloletých oprávnených, tá už nevykonávala rodičovské práva, ktorých súčasťou je aj zastupovanie maloletých detí ale tieto vykonával otec maloletých detí (povinný v danom exekučnom konaní). Z uvedeného dôvodu tak súd dospel k záveru, že neboli naplnené predpoklady pre vykonanie exekúcie a preto danú exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil (I. výroková veta rozhodnutia).

24. Nakoľko súd exekúciu z vyššie uvedeného dôvodu zastavil, ďalej sa už súd z dôvodu hospodárnosti konania a v súlade s judikatúrou súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky), podľa ktorej sa nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia odpovedalo na každú námietku alebo argument účastníka konania, ale len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre jeho rozhodnutie, nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, ktoré uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie.

25. Vzhľadom na to, že súd exekúciu zastavil, je potrebné, aby zároveň rozhodol o náhrade trov exekúcie vrátane určenia ich výšky (§ 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku).

26. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

27. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

28. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

30. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

31. V zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci, teda zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré úspešný účastník vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Ustanovenie § 199d ods. 2 Exekučného poriadku umožňuje priznať povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov v prípade, ak povinný podal súdu návrh na ich priznanie a zároveň súd exekúciu zastavil z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Povinný si však v návrhu na zastavenie exekúcie nárok na náhradu trov exekučného konania

voči oprávneným neuplatnil, preto súd rozhodol tak, že povinnému voči oprávneným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal (II. výroková veta rozhodnutia).

32. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa § 197 ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami.

34. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

35. Podľa § 198 ods. 2 prvej vety Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona.

36. Podľa § 199c ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

37. Podľa § 199c ods. 4 Exekučného poriadku, v ostatných prípadoch platí trovy exekútora povinný, a to splnením vymáhaného nároku alebo tým, že strpí ich uspokojenie zo svojho majetku podliehajúceho exekúcii.

38. Podľa § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

39. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

40. Ak dôjde k zastaveniu exekúcie v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 198 ods. 2 Exekučného poriadku patrí exekútorovi náhrada výdavkov, pričom tie znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa ustanovení tohto zákona. V tomto bode súd uvádza, že exekučné konanie sa začína výlučne na návrh oprávneného a ďalej je vedené na vymoženie jeho pohľadávky, a preto spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Z uvedeného je potom zrejmé, že dôvod zastavenia exekúcie, ktorá bola ukončená z iných dôvodov ako vymožením uloženej povinnosti, je nutné pričítať práve oprávnenému.

41. V danej veci súd zastavil exekúciu z dôvodu, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný osobou, ktorá nebola oprávnená takýto návrh podať, teda z dôvodu, ktorý existoval už v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, preto v zmysle § 22 ods. 2 Vyhlášky tak poverenej súdnej exekútorke patrí náhrada výdavkov vo výške 36,- Eur, pričom táto suma pozostáva z náhrady paušálnych výdavkov vo výške 30,- Eur (50 % zo sumy 60,- Eur) a DPH vo výške 6,- Eur (20 % DPH), keďže súdna exekútorka je evidovaná v zozname daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty. Súd vzhľadom na vyššie uvedené zaviazal na úhradu trov oprávnených 1/ a 2/, nakoľko sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako vymožením alebo splnením vymáhaného nároku, a zároveň ide o dôvod, ktorý možno oprávneným 1/ a 2/ pričítať (III. výroková veta rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.